

„Luikede järv” on olnud Kaie Kõrbi lemmikballette, mida ta on tantsinud mitme partneriga.

FOTO: SVEN ARBET



Mida tähendab teie jaoks praegune piirangurohke aeg?

Liiga palju aega on mõelda, mis pole alati hea. Aeg on naljakas. Kohati tunnen, et elu ei ole enam nii täisväärtuslik. Ei saa teha asju, mida tahaksin. Suhtlus on kadunud. Väga suur rutiin lööb aeg-ajalt peale, elul ei ole enam endisi värve. Kui elu on kiire, värviline, suhtlusrohke ja pidevas liikumises, on see väga täisväärtuslik.

Ma olen isegi viimasel ajal tunnetanud, et midagi on teistmoodi. Ma pole seni iialgi teadnud, mis on depressioon, aga nüüd vahel tunnen, et käsi ei tõuse mitut asja tegema, apaatus tuleb peale. See on kindlasti seotud praeguse olukorraga.

Teadmatus ajab hulluks – see häirib mind praegu kõige rohkem.

Mida head on koroonaaeg kaasa toonud?

Iga päev mõtlen, et olen tegelikult üliõnnelik. Igal hommikul ärkan mõttega, et kuidas elaksin siis, kui mul poleks kodus kaht poega.

Olen lugenud, et mõni õpib praeguses olukorras teist elukutset või leiab ellu muid uusi tegevusi. Minu elu kulgeb jätkuvalt kooli ja kodu vahelises oravarattas. Võib-olla on olnud rohkem aega midagi kodu heaks ära teha ja muidugi saab lastega kogu aeg koos olla. Ootan soojemat aega, et saaks midagi õues ette võtta.

Üldjuhul kasvatame tomatid ja kurgid ise, aga ostetud taimedest. Mõtlesin, et kasvatan tänava ise seemnest taimed, aga seni need seemnepakid veel seisavad...

Kuidas teie poistel Raimondil ja Eduardil läheb?

Hinded on neil kindlasti kehvemaks läinud. Nad võtavad kodus õppimist kergemalt, arvavad, et on kodus, mitte koolis. Vahel aitan neid, aga üldiselt valitseb meil suhtumine, et nad peavad ise hakkama saama.

Neile üldse ei meeldi, et oleme praeguses olukorras piiranud nende sõpradega suhtlemist. Arvan, et kannatagu natuke – nad on ju kahekesi, käivad isaga jalutamas ja saavad tegelikult väga hästi hakkama.

Balletikooli astuda neil kavas ei olnud?

Eduard käis katsetel, aga sisse ei saanud – eeldused olid keskpärased. Kui ta lasteaia lõpetas, siis kirjutas küll, et soovib balletitantsijaks saada, kuid läks teisiti. Nad õpivad ja tegelevad spordiga, nii et selles mõttes on kõik hästi.

Aeg-ajalt mängivad poisid koos väga vahvalt, aga siis jälle kaklevad. Vahel kuuleb ülemiselt korrusel palju valju juttu, aga siis tuleme koju ja kuuleme – vaikus, mängivad malet. See on hästi tore.

Olete Viestursiga tuttav pool elu.

1988. või 1989. aastast.

Kui palju erineb tollane Viesturs praegusest?

Viesturs on muutunud palju taltsamaks, ei ole enam nii äkiline. Ta on tähemärgilt Lõvi ja võib olla väga tuline!

Oleme teineteist alati toetanud ja täiendanud. Mulle on ta õpetanud enesekindlust ja julgust, sest üldjuhul olen argpüks. Viesturs sunnib mind vahel: lähed teed ja ongi kõik! Pärast laste sündimist muutus meie elu paratamatult – aga heas mõttes.

Viesturs kolis omal ajal teie pärast Tallinna. Kas oleks võinud juhtuda, et oleksite läinud hoopis Viestursiga Riiga?

Keegi mind ju Läti ooperisse tantsima ei kutsunud! Kui oleks kutsutud, siis võib-olla oleksin läinud. Aga ma olen olnud oma teatri patrioot. Siin oli mitmekülgne repertuaar, mis oli ka põhjus, miks üldse Viesturs Tallinna tuli. ▶

oleks mind toetanud, kõrval olnud, siis jah – aga üksi poleks ma hakkama saanud, mul ei olnud sellist iseloomu. Kui mul oleks tänapäevases mõistes mäenedžer olnud, siis võib-olla.

Millal sünnib järgmine Kaie Kõrb?

Balletimaailmas on palju muutunud. Tehniline tase on nii kõrgeks läinud, et praegu mina selleni ei küündiks. Vanasti pidi tehnika olema, aga hing oli ülitähtis. Võib-olla nüüd ei vajagi enam nii palju kunstnikuhinge, vaid tähtsam on tehnika.

On juhtunud, et me ei saa heade eeldustega last liigse kaalu või pikkuse tõttu balletikooli vastu võtta.